

Слово Боже прийшло до пророка Вілліама Марріона Брангама

“Спокусницькі духи тлумачать Слово Боже”

Не засуджуй грішника; будь милостивий до нього. Нехай він іде собі та палить свою цигарку, нехай п'є свою горілку, нехай іде на свої картярські розваги. Це його задоволення. Не картай його. Приходить додому, і все інше, втомлений та змучений, він бажає якогось задоволення. Щодо тебе самого, то ти маєш жити настільки благочестивим життям, щоб ти міг довести йому, що ця Євангелія має в собі в десять разів більше, аніж оце, для нього. І якщо він помре у такому стані, то піде до пекла, через свою горілку. Це диявольське сп'яніння. Якщо він помре, смокчучи ту гидку цигарку, Бог йому Суддя. Якщо він помре, вештаючись тут і там, танцюючи та чинячи непотріб у своєму безсоромному одязі, Бог їм Суддя.

Але є одна річ, якщо ти вмиратимеш під помазанням Сили Духа Святого, як це було зі Степаном, коли він підняв очі до лиця Божого, промовив: “Я бачу відчинене Небо та Ісуса, що по Божій правиці стоїть”, — ти прив'язаний до Небес, неначе ластівка до свого гнізда. Амінь.

Спокусницькі духи тлумачать Слово Боже! Не перешкоджай, залиш. “Як ти це робиш, Брате Брангаме?” Просто залиш. Це все, що ти маєш зробити. Візьми Боже Слово. Не намагайся нічого випрацьовувати. Не падай до віктаря та не бийся об нього, не волай: “Боже, дай мені Духа Святого! Господи, дай мені Духа Святого!” Він не прийде до тебе, скільки не стукайся об цей віктар. Це не принесе ніякої користі. Ні. Це не той шлях, яким Він приходить. Це є прийняття Його за Його Словом!

Поглянь на Петра. Петро був у біді, здавалося, він мав померти. І він побачив, як Господь іде, крокує по воді. І він сказав: “Господи, якщо це Ти, накажи мені прийти”.

Господь сказав: “Іди”.

Тоді Петро сказав: “Тільки почекай-но хвилинку, Господи, дозволь мені сорок днів попоститися, щоб побачити, чи зможу я пройти по воді, чи ні. О-о, Господи, нехай я одержу стільки Духа, щоб я міг танцювати в Дусі та говорити мовами, у цьому човні, а тоді вже я зможу зрушити з місця”? Ні, панове! Він прийняв Бога за Його Словом, звільнився та пішов. Бог провів його.

Що якби Бог зустрів Мойсея, і Він сказав: “Мойсею, йди туди до Єгипту та скажи фараонові: ‘Відпусти Мій народ’”? Що якби Мойсей сказав: “Дозволь мені піти та сорок днів попоститися, по-перше, і побачити, чи вистачить в мене віри підкоритися Тобі, Боже. Дай мені щось, те чи інше, Господи. Дозволь мені сказати Тобі дещо, дай-но я побачу, по-перше, чи увійду я в Дух”? Мойсей не задавав ніяких запитань, він просто прийняв Бога за Його Словом та одразу ж вирушив. Ось яким чином ти маєш робити це — прийми Бога за Його Словом. Тоді ти знатимеш, що зможеш зробити це. Він не став чекати, поки сталося іще щось, він просто пішов і виконав це.

Як щодо Іллі, коли він зійшов з гори Кармел, перебувавши там довгий час? І він зустрів бідну стару жінку-вдову. Вона була... вона була чужинкою, поганницею. І коли він зустрів її там, вона збирала хмиз, у дворі. І Бог промовив до нього: “Іди до цієї вдовиної хати”. Оце так місце, щоб проповідникові зайти туди!

Ось він іде до того вдовиного будинку. І коли вона збирала, в неї було дві галузочки. Сказав: “Що це ти робиш?”

Сказала: “Збираю дрова. В мене їжі вистачить тільки щоб спекти пару кукурудзяних коржів. Це все,

що в мене залишилося. Вже три роки, як в нас не було дощу”. І сказала: “Потім я спечу оці кукурудзяні коржі. І я та мій синочок зараз з’їмо їх та помремо”.

Він промовив: “Спочатку спечи мені один!” Аллілуя! О-о, я знаю, що я неначе трошки не при собі, але я на Господньому боці, що би там не було. Сказав: “Спочатку спечи мені один. Бо, ТАК ГОВОРИТЬ ГОСПОДЬ”. Ось так.

Що це? “Шукайте, по-перше, Царства Божого та Його праведності!” Не Царства Божого та “трошки галасу”, не Царства Божого та “трошки емоцій”, не Царства Божого та “трошки *цього* або *того*”. Але — “Бога та Його праведності, а оце все інше вам додасться!” На перше місце!

Отже, тая вдова почула це. Віра приходить через слухання, слухання через Слово. Вона сказала: “Це є Слово Господнє, бо це є святий чоловік Божий. Це Божий пророк, і я знаю, що це правда. І я знаю, що це Слово Боже”.

Отож, вона не побігла через дорóгу питатися сусідів, як це зробити. Вона не захотіла іти ділитися своїми...та розповідати сусідкам, кажучи: “Ось, а ти що думаєш? Проповідник біля моєї хати каже ось *це*. Сюзанно, а ти що думаєш про *це*?”

Вона почала діяти, стала все вишкрібати. Вона віддала. Вона віддала те, що мала, щоб їй одержати більше. Ось чого потребує світ сьогодні — доброї старомодної віддачі всього, що ти маєш. Аллілуя! Вона все вишкребла, отже, вона змогла наповнитись. Вона вилила всю олію, що мала, та всю олію, що мала, та всю їжу, що була в неї, проповідникові, Царству Божому. І коли вона вісипала все це туди, зійшов Бог, наповнив посуд борошном до країв, наповнив глечик олією до країв. Вона вісипала це знову до тарілки проповідника. І Він зійшов, наповнив це знову. Він відшкодував. Кожного разу, коли вона висипала, Він наповнював.

Я скажу сьогодні, якщо людина викине всю цю нісенітницю як поводити себе та підроблення Християнства та дозволить Духові Святому зайняти Своє місце, на Восьмій та Пенн вулиці розпочнеться таке пробудження, що пронесеться по всій країні. Припиніть це безглуздя. Поверніться до Слова Божого. Зпорожніться, щоб вам наповнитися. Ви залиште, а Бог зробить так, що воно надійде. Ви вишкребіть, а Бог наповнить. Всі ці дрібниці — “Ти маєш робити *оце*, а ти маєш робити *оте*; і тобі слід робити *оце*, а тобі слід робити *оте*”. Забудь це! Викинь це зі своєї душі!

Скажи: “Боже, нехай я буду з цього, повністю... цього дня, буду цілковито Твоїм. Господи, я прийшов з розбитим серцем. Я прийшов зі зламанним духом. Я люблю Тебе. Ти знаєш, що я люблю Тебе. І я хочу забути всі ці дурниці всіх цих сорокаденних постів та дивитися, чи зможу я наблизитися до Бога, та все *це*, *те* та *інше*, всю цю нісенітницю”.

Припини це! У Слові нема нічого такого, що казало б тобі, що ти маєш сорок днів поститися. Нічого. Ніщо в світі не наказує тобі поститися, якщо Бог не накаже тобі. Якщо ти поститимешся, ти не будеш відчувати голод та розпочинати *оце* все. Коли ти поститимешся, брате, то будеш радісний та щасливий увесь час. Промовив: “Не з’являйтеся перед людьми, як це роблять лицеміри, з пісним, пригніченим обличчям. — ‘Я у сорокаденному пості. Мої тарілки мені вже більше не підходять. Я схуд на тридцять фунтів, і мені кажуть, що після всього цього я виглядаю краще’”. Ох, безглуздя! Це спокусницькі духи диявола.

Стають біля вітваря та кажуть: “слава, слава, слава”, — аж поки ти навряд чи зможеш вимовити щось інше, та кажуть: “Ти маєш говорити мовами, перш ніж одержиш Духа Святого”. Нісенітниця! Викинь це геть!

Викинь це геть зі своєї системи та прийди до Слова Божого! Він сказав: “Покайтеся, кожен з вас, та охристіться в Ім’я Ісуса Христа на відпущення ваших гріхів, і ви приймете дар Духа Святого”. Якщо Бог не додержує Свого Слова, тоді Він не Бог. Амінь. Викинь геть! Наповнись! Амінь. Ф’ю! Я люблю це. Це Його Слово. Бог так сказав. Це так. І якщо Бог сказав це, Бог подбає про це. Гаразд. Всі ці готування, які ви робите, всі ходіння в церкву, які ви робите. . .

Це точно як тут на вагонобудівному заводі, де будують велику кількість вантажних або велику кількість пасажирських вагонів. Я працював там. І беруть та будують ці великі вагони та все інше, та використовують тверде дерево, обшивають червоним деревом, і все таке гарне, ставлять на залізничну колію, і все це було таке ж бездіяльне, як двіряний цвях. Там стояв двигун, але в ньому ніякої пари. Він просто стояв там.

Що треба сьогодні — це трошки вогню до парового котла. Що треба сьогодні — це піддати пари. Що треба сьогодні, церкві — кипіти. . . Найсильніший кип’ятильник з усіх, щоб виварити гріх з твого життя — це любов. І якщо ви нездатні любити один одного, як же ви любитимете Бога, Якого ви не бачили? Любов покриває багато гріхів. Полюбіть Бога, і тоді ви любитимете один одного, тоді ви любитимете церкву, ви любитимете спільну Справу, ви любитимете все, що благочестиве, і ви будете триматися подалі від речей цього світу.

Спокусницькі дуhi ходять навколо, намовляючи людей робити *це, те, або інше*. “Вони мають робити *це*, вони мають робити *інше*”. Це тому що з’явилися ці деномінації, і вони одержали невеличке об’явлення, що вони кажуть: “Отже, тепер, я вірю, що людина. . . Я вірю в такі речі, як вигукування, в Біблії”. Це так. Це правда. Вони зробили з цього деномінацію — “Коли ти вигукуєш — ти одержав Це”. Але ти не одержав.

З'являється іще хтось, каже: “Говоріння мовами”. Це так. Це є в Біблії. “Ось, коли ти говориш мовами — ти одержав Це”. Але багато хто з них говорили мовами і не мали Цього. Розумієте? Це не Воно. Ні, панове.

Багато хто з них каже: “Отже, ми маємо пророкувати”.

Погляньте на цих пророків тут з рогами на голові, що стрибали вгору та вниз та пророкували. Міхей сказав: “Ви, кожен, брешете”. Амінь. Правильно. Бог так не приходить. Бог приходить до щирого серця, що йде зі зламаним, розбитим духом. “Той, хто сіє зі слізьми, вертатиметься, без сумніву, з радістю, несучи свої дорогоцінні снопи”. Амінь. Зрозумій це правильно, друже.

(Взято з проповіді *Спокусницькі духи*, 24 липня 1955 року)

Український переклад опубліковано у 2004 році.

©2004 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761, ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O.Box 950, Jeffersonville, Indiana, 47131 U.S.A.

Повідомлення про авторське право

Усі права застережено. Дозволяється роздрукування цієї книги на домашньому принтері задля особистого користування чи безкоштовної передачі іншій людині в якості засобу поширення Євангелії Ісуса Христа. Продаж цієї книги, а також тиражування у великих обсягах, розміщення на сайтах у мережі Інтернет, внесення до пошукових систем, переклад на інші мови чи використання для оформлення прохань про надання матеріальної допомоги без окремого письмового дозволу з боку видавництва “Voice Of God Recordings” є забороненим.

За додатковою інформацією чи для замовлення інших матеріалів звертайтеся за наступною адресою:

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org